

(1916–2003)

*Нагороджений орденами:
Червоної Зірки
Вітчизняної війни I та II ступеня*

Раковський Михайло Юхимович – д-р історичних наук.

Народився 20 квітня 1916 р. в м. Єлець Липецької обл. Закінчив семирічну школу та педагогічний технікум (1933). Вступив на історичний факультет Московського індустріально-педагогічного інституту, який закінчив з відзнакою (1937). Вступив до аспірантури. Був призваний до лав Червоної Армії, за відбором навчався у Московському військово-політичному училищі. Продовжував активну діяльність у якості журналіста. Друкувався у центральних виданнях (газета “Комсомольська правда”, журнал “Молодий більшовик” та ін.).

Від самого початку війни свій талант журналіста та знання історика М. Ю. Раковський присвячує військовій тематиці. Він пройшов нелегкими шляхами війни від Москви до Ельби. Його знання історика та хист журналіста були поставлені на службу великій Перемозі: на посту редактора дивізійної газети “Боевое знамя”.

Після демобілізації М. Ю. Раковський повернувся до аспірантури при Інституті історії АН СРСР. Захистив кандидатську дисертацію за темою “Комітети бідноти в боротьбі за зміцнення тилу Червоної Армії” (1951). Був направлений на викладацьку роботу в Одеський державний університет ім. І. І. Мечникова. Працював доцентом кафедри історії СРСР (1953). Захистив докторську дисертацію за темою “Консолідація сил революції у боротьбі за владу Рад на Півдні України (1917–1919)” (1966). Отримав вчене звання професора (1968). Протягом більше двох десятиріч був беззмінним завідувачем кафедри історії СРСР (з 1967 р.), під його керівництвом сформувалася школа істориків, предметом наукового аналізу яких є процеси соціально-економічного і суспільного розвитку півдня України, їх історіософське осмислення.

Під керівництвом професора М. Ю. Раковського захищено більше 25 кандидатських та докторських дисертацій.

Він був членом багатьох наукових рад та редколегій, зокрема Проблемної наукової ради Інституту історії АН СРСР, редколегії журналу “Вопросы истории”, спеціалізованих вчених рад із захисту кандидатських та докторських дисертацій та ін. Професор М. Ю. Раковський неодноразово брав участь у багатьох регіональних та міжнародних наукових та науково-практичних конференціях, де виступав із доповідями. Він був відповідальним редактором цілого ряду колективних монографій та збірників, у яких також брав участь як автор.

Був керівником секції “Одесика” при міському Будинку вчених та головою обласної організації “Українського товариства охорони пам’яток історії та культури” і, відтак, брав активну участь в організації та розвитку історичного краєзнавства на Півдні України. Зокрема, він був безпосереднім креатором унікального видання, що не має аналогів серед видань подібного роду — історико-краєзнавчого щорічника “Историческая память”.

М. Ю. Раковський очолював Раду ветеранів Одеського національного університету ім. І. І. Мечникова. Тут вперше у ВУЗах України за його ініціативою та під безпосереднім керівництвом було розпочато видання серії збірок спогадів ветеранів війни та праць університету. Перу професора М. Ю. Раковського належить біля 300 наукових праць.

Його нагороджено почесним знаком “Відмінник народної освіти”, багатьма почесними грамотами. За участь у Великій Вітчизняній війні був нагороджений орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни I та II ступеня та 11 медалями.

10 вересня 2004 р. на будинку, в якому останні сорок років проживав професор М. Ю. Раковський, було відкрито меморіальну дошку.